

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 06013-16/2021-ERU

V Jihlavě dne 6. září 2022

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti **ROBSTAV k.s.**, se sídlem Mezi Vodami 205/29, 143 00 Praha 4 - Modřany, IČ: 274 30 774, zastoupené Mgr. Filipem Toulem, advokátem se sídlem Otakarova 1427/41, 370 01 České Budějovice (dále též „účastník řízení“), proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06013-11/2021-ERU ze dne 22. září 2021 (sp. zn. OSR-06013/2021-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, uznal účastníka řízení vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 1. dubna 2021 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v obci Mýto, na pozemní komunikaci u budovy č. p. 22 prostřednictvím strojního mechanismu zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození víka uzávěru středotlakého plynovodu IPE DN 60, za což mu byla uložena pokuta ve výši 57 000 Kč a dále povinnost náhrady nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako příslušný správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 1 písm. c) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), po projednání v rozkladové komisi, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

I. Výrok II. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06013-11/2021-ERU ze dne 22. září 2021 (sp. zn. OSR-06013/2021-ERU) se mění tak, že slova „57 000 Kč (slovy: padesát sedm tisíc korun českých)“ se nahrazují slovy „20 000 Kč (slovy: dvacet tisíc korun českých)“.

II. Ve zbylé části se rozklad společnosti ROBSTAV k.s., se sídlem Mezi Vodami 205/29, 143 00 Praha 4 - Modřany, IČ: 274 30 774, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06013-11/2021-ERU ze dne 22. září 2021 (sp. zn. OSR-06013/2021-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Správní řízení v prvním stupni

Energetickému regulačnímu úřadu bylo dne 24. května 2021 doručeno oznámení přestupku Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Plzeňského kraje, územním

odborem Rokycany, obvodním oddělení Radnice, ve věci vedené pod č. j. [REDAKCE]
[REDAKCE] Předmětem oznámení bylo podezření ze spáchání přestupku ve věci poškození středotlakého plynovodu IPE DN 60 v obci Mýto, okres Rokycany. Toho se měl dne 1. dubna 2021 dopustit účastník řízení tím, že při provádění rekonstrukce silniční komunikace č. 605, před budovou č. p. 22 v obci Mýto, strojník pracovního stroje značky Caterpillar zřejmě neúmyslně zachytil lžící bagru o poklop a utrl tak horní víko uzávěru plynovodu (tzv. hrneček).

Příkazem Energetického regulačního úřadu č. j. 06013-5/2021-ERU ze dne 21. července 2021 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona a byla mu uložena pokuta ve výši 57 000 Kč.

Proti tomuto příkazu podal účastník řízení dne 23. července 2021 odpor, v němž namítal, že k porušení plynového zařízení nedošlo v důsledku porušení povinností účastníka řízení, ale v důsledku vadnosti zařízení, které již bylo za hranicí své životnosti.

Dne 23. července 2021 zaslal správní orgán účastníkovi řízení vyrozumění o možnosti vyjádřit se a doložit majetkové poměry, odpověď účastníka řízení byla Energetickému regulačnímu úřadu doručena dne 20. srpna 2021. Účastník řízení uvedl, že se necítí být za škodu odpovědný, neboť strojník prováděl pouze povrchovou úpravu komunikace, když zachytil o víko plynovodního hrnečku, který nebyl vytyčen ani označen v mapách. S ohledem na dezolátní stav plynovodu a jeho dílů došlo k poškození zrezivělých dílů i pouhým zachycením o víko. Špatný stav plynovodu byl potvrzen i samotnými plynárnami. Naopak strojník spolupracoval a pomáhal při opravě poškozeného plynovodu.

II. Napadené rozhodnutí

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 06013-11/2021-ERU ze dne 22. září 2021 byl účastník řízení uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona, kterého se dopustil jednáním popsáním ve výrokové části tohoto rozhodnutí, za což mu byla uložena pokuta ve výši 57 000 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení.

Energetický regulační úřad v rozhodnutí uvedl, že v projednávaném případě není pochyb o tom, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku činnosti zaměstnance účastníka řízení, [REDAKCE] při provádění zemních prací. Jednání zaměstnance účastníka řízení je tak podle § 20 odst. 2 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), účastníkovi řízení přičitatelné. Správní orgán neshledal důvody pro liberaci, když účastník řízení prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení v rozporu s pokyny obsaženými v protokolu o vytyčení plynárenského zařízení, tedy strojně, což nesvědčí o vynaložení maximálního úsilí, které by bylo možné požadovat, aby bylo porušení právní povinnosti zabráněno. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 116 m³ zemního plynu do ovzduší a přerušeni dodávky plynu 4 konečným zákazníkům. Společenskou škodlivost shledal správní orgán v porušení zájmu společnosti na bezpečném a spolehlivém provozu plynárenské soustavy.

K námitce účastníka řízení, že plynárenské zařízení nebylo správně vytyčeno, správní orgán uvedl, že podle pokynů provozovatele k vytyčení zařízení si měl být účastník řízení vědom toho, že práce provádí v ochranném pásmu, a i přesto je prováděl strojně. K účastníkem tvrzenému dezolátnímu stavu plynárenského zařízení správní orgán uvedl, že i kdyby tato skutečnost usnadnila jeho poškození, nepochybně k poškození došlo kvůli činnosti zemního stroje. Zároveň správní orgán uvedl, že účastník řízení se mohl a měl zásahu do plynárenského zařízení zcela vyvarovat.

Při ukládání trestu prvostupňový orgán zohlednil, že došlo k poškození energetického zařízení většího významu. Rovněž únik 116 m³ plynu a přerušení dodávky plynu 4 konečným zákazníkům jako důsledek poškození plynárenského zařízení hodnotil správní orgán jako okolnost zvyšující závažnost přestupku. Skutečnost, že účastník řízení prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení v rozporu s pokyny v protokolu o vytyčení plynárenského zařízení, pak správní orgán hodnotil jako přitěžující okolnost. Dále pak jako přitěžující okolnost zohlednil recidivu účastníka řízení. Při stanovení výše pokuty účastník řízení i přes výzvu nedoložil své majetkové poměry, a tak správní orgán vycházel z údajů z veřejných rejstříků, na základě nichž uložil účastníkovi řízení pokutu ve výši menší než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Prvostupňový orgán uvedl, že stanovená výše pokuty odpovídá rozhodovací praxi Energetického regulačního úřadu.

III. Rozklad účastníka řízení

Proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 06013-11/2021-ERU ze dne 22. září 2021, které mu bylo doručeno téhož dne, podal účastník řízení dne 29. září 2021 rozklad. Účastník řízení navrhl, aby Rada napadené rozhodnutí zrušila a řízení zastavila.

Účastník řízení argumentoval tím, že k poškození plynárenského zařízení došlo tak, že strojník pouze prováděl povrchovou úpravu komunikace pro průjezd autobusů, aniž by v ochranném pásmu bagroval. Strojník toliko zachytil za víko plynovodního hrnečku, kterýžto nebyl vytyčen ani zanesen v mapách plynovodu (nebyl vyznačen jako inženýrská síť, která by se nacházela uvnitř staveniště). Tím, že plynovod a ostatní plynovodní díly s ním spojené byly v doslova dezolátním stavu, pouhým zachycením za víko došlo k poškození zrezivělých dílů. Účastník řízení akcentoval, že zmíněný dezolátní stav plynárenského zařízení potvrdil i provozovatel plynárenského zařízení. Závěr znovu poznamenal, že strojník spolupracoval a pomáhal při opravě plynárenského zařízení. Účastník řízení je toho názoru, že za poškození plynárenského zařízení neodpovídá.

IV. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu Rada po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přezkoumává odvolací správní orgán napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Rada po přezkoumání rozkladem napadeného rozhodnutí konstatuje, že toto rozhodnutí bylo z hlediska zjištění skutkového stavu věci a právního posouzení protiprávního jednání účastníka řízení vydáno v souladu s právními předpisy a není dán žádný důvod pro jeho zrušení. Odůvodnění napadeného rozhodnutí nicméně podle názoru Rady dostatečně nereflektuje konkrétní skutkové okolnosti posuzované situace, proto Rada v souladu se zásadou, podle níž tvoří řízení na prvním a druhém stupni jeden celek, níže odůvodnění napadeného rozhodnutí v reakci na námítky účastníka řízení doplnila a v návaznosti na toto hodnocení též přiměřeně snížila výši uložené pokuty; ve zbylé části rozklad zamítla a napadené rozhodnutí v této části potvrdila.

V projednávané věci není pochyb o tom, že došlo k poškození výše specifikovaného plynárenského zařízení, a pochybnosti nevyvolává ani otázka konkrétní osoby, která tento následek přímo způsobila, ani přičitatelnost jednání této osoby účastníku řízení. Námítky účastníka řízení však směřují ke specifickým okolnostem posuzovaného případu,

kdy plynárenské zařízení bylo údajně v dezolátním stavu a účastník řízení prováděl toliko povrchové úpravy komunikace, ovšem nebagroval.

Ustanovení § 68 odst. 3 energetického zákona představuje obecný zákaz provádět v ochranném pásmu či mimo ně činnosti, které by byly způsobilé ohrozit plynárenské zařízení, jeho spolehlivost a bezpečnost provozu a dále zákaz při provádění těchto činností plynárenské zařízení poškodit. Došlo-li tedy činností zaměstnance účastníka řízení v ochranném pásmu plynárenského zařízení k jeho poškození, účastník řízení zákaz podle § 68 odst. 3 energetického zákona porušil a vzhledem k tomu, že jmenovaný je právnickou osobou, pak za tento přestupek bez ohledu na zavinění podle § 20 odst. 1 ve spojení s odst. 2 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky odpovídá. Přestože je odpovědnost právnické osoby objektivní, není absolutní, přičemž námitky účastníka řízení směřují k tomu, zda vzhledem ke specifickým okolnostem projednávaného případu nedošlo k naplnění podmínek liberace stanovených v § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle něhož právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Podle tohoto ustanovení se tedy právnická osoba může odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže prokáže realizaci všech možných opatření, která byla objektivně způsobilá provést, aby přestupku zabránila.

K tomu je třeba uvést, že ani špatný technický stav zařízení sám o sobě osobu, která plynárenské zařízení poškodila, odpovědnosti za poškození plynárenského zařízení nezbavuje, protože k jeho poškození došlo v příčinné souvislosti s činností účastníka řízení, nikoliv uvedenými nedostatky. Přestože nelze po účastníku řízení požadovat, aby předpokládal, že plynárenské zařízení svým prostorovým vedením neodpovídá obvyklému způsobu uložení a vedení (tedy že tzv. hrneček bude směřovat od plynovodu nahoru), byla mu prokazatelně známa existence i poloha plynárenského zařízení, které bylo v terénu vytyčeno. Účastník řízení tak věděl, kde se nachází ochranné pásmo zařízení, v kterém platí výše uvedená pravidla. Samo vytyčení zařízení a určení jeho polohy nicméně nezahrnuje z povahy věci určení polohy výškově, tj. není zřejmé, v jaké hloubce se zařízení nachází.

Podmínky provádění prací v ochranném pásmu plynárenského zařízení jsou v uvedeném případě obsaženy v protokolu o vytyčení plynárenského zařízení [REDAKCE] jiné stanovisko provozovatele zařízení s vymezením podmínek se ve správním spise nenachází. V rámci protokolu je uvedeno, že veškeré práce v ochranném pásmu musí být prováděny ručním způsobem. Zde je třeba prvostupňovému správnímu orgánu vytknout, že obsah stanovisek provozovatelů zařízení v některých případech, včetně tohoto, přebírá mechanickým způsobem a nepodrobuje hodnocení. Bylo by absurdní připustit možnost stanoveních obecných podmínek činnosti v ochranném pásmu bez zohlednění specifických skutkových okolností, jinak řečeno, provozovatel, který podmínky stanoví, by tak neměl činit svévolně a paušálně. Pokud je v určitém místě zřejmé, že práce bez použití strojní techniky provádět nelze, např. z toho důvodu, že je třeba odstranit vozovku z materiálu, který není možno ručně odtěžit, bylo by absurdní trvat na obsahu stanoviska provozovatele zařízení, pokud je zřejmé, že podmínky v něm stanovené jsou nesplnitelné. Bylo by ovšem samozřejmě namístě, aby tyto podmínky předně rozporoval subjekt, který hodlá práce v ochranném pásmu vykonávat. Uvedené uvádí Rada v té souvislosti, že použití strojní mechanizace v místě, kde to mohlo být důvodné, pochopitelně nezbavuje bez dalšího pachatele odpovědnosti za spáchání přestupku, ale v takovém případě může být minimálně namístě nehodnotit použití strojní mechanizace jako přitěžující okolnost, jak to činil prvostupňový správní orgán. To by vedlo k absurdnímu důsledku, že podmínky uložení sankce nevyplývají z právního předpisu, ale svévolného pokynu správce plynárenského zařízení.

K tvrzení účastníka řízení, že prováděl pouze povrchovou úpravu komunikace, aniž by v ochranném pásmu bagroval, Rada uvádí následující. Předně jak plyne z výše uvedeného

se Rada ztotožňuje s tím, že uvedenou okolnost nelze automaticky hodnotit jako přitěžující, předmětnou polemiku proto vnímá jako právní, a nikoliv skutkovou. Z hlediska skutkového stavu účastník řízení prováděl terénní práce spočívající v odstraňování povrchových nerovností bagrem. Nelze tak přisvědčit námitce účastníka řízení stran toho, že nebylo v ochranném pásmu vůbec bagrováno. Účastník řízení sice neprováděl zemní práce hloubkově, nicméně vykonával činnosti v ochranném pásmu, přičemž věděl, že se v něm nachází. Z fotodokumentace obsažené ve spise, jakož i vysvětlení [REDAKCE] přitom plyne, že materiál, v němž bylo kopáno, byl tvořen zhutněnou zeminou a štěrkem, kdy ruční kopání v něm bylo pravděpodobně ztíženo, ale nikoliv vyloučeno (jak plyne ze samotné fotodokumentace). Pro rovnání zeminy bylo použití mechanizace jistě vhodné, nicméně účastník řízení si musel být vědom nutnosti zvýšené opatrnosti v ochranném pásmu i toho, že při zarovnávání povrchu může v určitém případě jeho část odtěžit a narazit na zařízení uložené pod ním. V daném případě šlo navíc o práce v rámci opravy silniční komunikace, jejíž svrchní vrstva byla zjevně již odtěžena, závěry ohledně hloubky uložení plynárenského zařízení tak nejsou spolehlivě verifikovatelné, lze však učinit závěr, že část prostoru nad tímto zařízením byla již odtěžena před výkonem zarovnávacích prací, tj. zařízení bylo uloženo ve větší hloubce.

S ohledem na uvedené skutečnosti podle názoru Rady není možnost účastníka řízení zprostit odpovědnosti za přestupek, neboť nevynaložil veškeré úsilí k tomu, aby poškození zařízení zabránil.

Účastník řízení v podaném rozkladu namítl, že plynárenské zařízení, o jehož poklop zaměstnanec účastníka řízení zachytl lžící bagru a utrl tak jeho horní víko, nebylo vytyčeno ani zaneseno v mapách plynovodu. Podle protokolu o vytyčení zařízení, jakož i k němu přiložených podkladů, a informace uvedené v protokolu o poškození zařízení bylo zařízení plynárenského řadu s přípojkami v terénu vytyčeno (vlastní otázkou je, zda toto vytyčení provedené barvou mohlo být při odstranění vrchní vrstvy komunikace viditelné. Účastník řízení má patrně na mysli, že nebyl konkrétně vyznačen uzávěr plynovodu (tzv. hrneček), tj. že uložení plynárenského zařízení neodpovídá jeho vyznačení v dokumentaci, což však nemění nic na závěru, že mu muselo být nepochybně známo, že se nachází v ochranném pásmu. Ostatně s jistou nepřesností uložení plynovodu je počítáno i v informacích pro práce v ochranných a bezpečnostních pásmech plynárenských zařízení vydaných správcem plynárenského zařízení, který stanovuje povinnost ověřovat polohu plynovodu pomocí ručně kopaných sond; byť se tato podmínka týká hloubkového uložení plynovodu, dokresluje to to, že ani řádné vytyčení a poskytnutí potřebné dokumentace nemusí vyloučit poškození plynárenského zařízení kvůli špatně zaznamenané poloze plynárenského zařízení. Je nepochybné, že účastník řízení si nepočínal v posuzovaném případě s maximální opatrností, neboť postupoval v rozporu s podmínkami uvedenými pro práce v ochranných a bezpečnostních pásmech plynárenských zařízení, které byly součástí protokolu o vytyčení.

V souvislosti s výše uvedeným Rada poukazuje na skutečnost, že charakteristickým znakem posuzovaného přestupku je to, že odpovědnost za jeho spáchání je založena už samotným porušením právních povinností, a to bez ohledu na případné zavinění. Účastník řízení by se odpovědnosti za spáchaný přestupek zprostil pouze v případě tzv. liberace, tedy prokázal-li by, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránil. Požadavek veškerého úsilí však obecně není naplněn tím, že obviněný z přestupku pouze dodržel zákonem stanovené požadavky či pokyny uložené správcem plynárenského zařízení, což je dáno tím, že liberační důvody představují výjimku z objektivní odpovědnosti a mohou se uplatňovat jen v opodstatněných případech. Je proto třeba, aby obviněný konal ještě něco více, byl aktivní a využíval všech i jen teoreticky možných řešení k tomu, aby nenastal škodlivý následek. Nepostačuje však, bude-li toliko pasivně vyčkávat v přesvědčení, že takový následek nenastane. Pokud by totiž odpovědnosti zbavovalo jen to, že právnická osoba postupovala

v souladu s právními předpisy, celý systém ochrany zákonem stanovených hodnot, stojící na objektivní odpovědnosti, by byl ochromen a liberace fakticky pozbývala smyslu, protože by za této situace muselo dojít ke zbavení odpovědnosti vždy. Principiálně přitom platí, že takto kvalifikované úsilí musí být vynaloženo před spácháním přestupku, přičemž je na účastníku řízení (nikoliv na správním orgánu), aby liberační důvody nejen dostatečně konkrétně tvrdil, ale také prokazoval.

Rada nepovažuje za klíčové, zda stav plynárenského zařízení lze označit za špatný, k jeho poškození a úniku plynu by nepochybně bez provádění prací bagrem v ochranném pásmu nemohlo dojít, jedná se nicméně o okolnost, kterou je namístě hodnotit. Technický stav plynárenského zařízení mohl nanejvýš usnadnit jeho poškození, proto Rada souhlasí s prvostupňovým orgánem, že k poškození plynárenského zařízení došlo v důsledku činnosti účastníka řízení, a nikoliv stavu plynárenského zařízení. Ze správního spisu vyplývá, že zaměstnanec účastníka řízení zavadil lžící bagru o poklop plynárenského zařízení, v jehož důsledku došlo k utržení horního víka uzávěru a k úniku plynu. Není přitom namístě polemika ohledně toho, jaký technický stav by plynárenské zařízení muselo mít, aby takový zásah do něj vydrželo a nevyústil v jeho poškození. Rada tak doplňuje, že ani špatný technický stav plynárenského zařízení účastníka řízení z vytykaného jednání neliberuje, jako polehčující okolnost však má být zohledněn. Zároveň Rada souhlasí, že prvostupňový správní orgán vyhodnotil nepřesně závažnost spáchaného přestupku s ohledem na posouzení míry neopatrnosti či rizikovosti jednání účastníka řízení, který sice prováděl práce strojně, ale zároveň je zřejmé, že k poškození zařízení došlo za okolností, které standardní nebyly, tj. nedošlo k poškození plynárenského řádu, ale jeho vertikálně výše položené části, jejíž existenci v daném místě nebylo možno předvídat. Ačkoliv tedy účastník řízení vykonával práce strojně, v daném místě a při charakteru činnosti (úprava terénu spíše povrchového charakteru) se ještě mohl legitimně domnívat, že plynárenské zařízení nepoškodí, tj. jeho jednání nevykazovalo tak vysokou míru závažnosti spočívající v míře odchýlení se od stanovené normy jednání.

Co se týče výše uložené pokuty Rada uvádí, že tato skutečně odpovídá praxi Energetického regulačního úřadu. Pokud jde o okolnosti mající vliv na výši pokuty, prvostupňový orgán hodnotil jako polehčující okolnost skutečnost, že zaměstnanec účastníka řízení byl nápomocen při opravě poškozeného plynárenského zařízení a že účastník řízení uhradil způsobenou škodu provozovateli distribuční soustavy. Rada je však toho názoru, že prvostupňový orgán v rámci svých úvah o výši sankce nezohlednil všechny okolnosti mající vliv na povahu a závažnost spáchaného přestupku svědčící ve prospěch účastníka řízení. Mezi tyto Rada zařazuje skutečnost, že plynárenské zařízení nebylo uloženo obvyklým způsobem a došlo k poškození právě části zařízení, kterou nelze označit jako za standardní. Přestože došlo k poškození středotlakého plynovodu, tedy zařazení z energetického hlediska většího významu, považuje Rada z výše uvedených důvodů pokutu ve výši 57 000 Kč za nepřiměřenou skutkovým okolnostem posuzovaného případu, protože Rada přistoupila k jejímu snížení na výši 20 000 Kč. Takto snížená výše pokuty odpovídá míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a konkrétním skutkovým okolnostem, nutno konstatovat, že i následky spáchání přestupku nebyly závažné, přerušení dodávky 4 zákazníkům hodnotí Rada jako malou míru závažnosti, ani únik plynu do ovzduší, jakkoliv nežádoucí, nebyl rozsáhlý. Podle názoru Rady by skutkovým okolnostem, které nebyly standardní, odpovídala lépe pokuta ve výši okolo 15 tisíc Kč, větší snížení pokuty podle názoru Rady není možné s ohledem na předchozí porušování právních předpisů na úseku ochranných pásem plynárenských zařízení účastníkem řízení, kdy se jedná již o třetí sankci, v tomto ohledu je naopak namístě uloženou pokutu mírně zvýšit při zohlednění předchozího porušování právních předpisů účastníkem.

V. Závěr

Při přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky Rada jako odvolací orgán dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí bylo z hlediska zjištění a právního posouzení protiprávního jednání účastníka řízení vydáno v souladu s právními předpisy. Rada má nicméně za to, že prvostupňový orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně nerefletoval konkrétní skutkové okolnosti projednávaného případu, pročež Rada v tomto rozsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí doplnila a v návaznosti na to přiměřeně snížila výši uložené sankce; ve zbylé části rozklad zamítla a napadené rozhodnutí v této části potvrdila.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu dále podat rozklad.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v.r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

ROBSTAV k.s., prostřednictvím Mgr. Filipa Toula